

KORONER ANJİYOGRAFİ SONRASI GELİŞEN KOLESTEROL KRİSTAL EMBOLİSİ SENDROMU

CHOLESTEROL CRYSTAL EMBOLIZATION SYNDROME WHICH DEVELOPED AFTER CORONARY ANGIOGRAPHY

Gönenç KOCABAY*, Deniz AVCI*, Serpil GÖRCİN*, Nesimi BÜYÜKBABANI**, Tevfik ECDER*

ÖZET

Kolesterol kristal embolisi sendromu, özellikle aterosklerozu olan yaşlı hastalarda görülen ve birçok organı etkileyebilen bir hastalıktır. Özgün bir tedavisi olmaması nedeniyle, erken tanı ve korunma esastır. Riskli popülasyonun ve invazif girişimlerin artışı nedeniyle, gelecekte hastalık ile daha sık karşılaşılacaktır.

Bu yazında, sıklığı gelişen invazif yöntemlere paralel olarak artan, ancak tanısı- spektrumun geniş olması nedeniyle- aynı oranda artmayan kolesterol embolizasyon sendromu, bir olgu nedeniyle tartışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Kolesterol embolizasyon sendromu, koroner anjiyografi

ABSTRACT

Cholesterol crystal embolization syndrome is a syndrome which is particularly seen in atherosclerotic old patients and may affect multiple organs. There is no specific treatment for this syndrome. Therefore, early diagnosis and prevention are essential. It is highly likely that this syndrome will be seen commonly in the future, because of increasing risky population and invasive procedures.

A case of cholesterol crystal embolization syndrome which was seen in association with commonly used invasive procedures, but not diagnosed at the same rate, was reported.

Key words: Cholesterol embolization syndrome, coronary angiography

GİRİŞ

Kolesterol kristal embolisi sendromu, aynı zamanda ateroembolik hastalık veya "purple toe" sendromu olarak bilinen, sıkılıkla vasküler girişim sonrasında, böbrek, deri, beyin ve ekstremiteler gibi birçok organda kolesterol kristal embolizasyonu sonucunda ortaya çıkan, tanısı güç konan, mortalite ve morbiditesi yüksek olan bir hastalıktır (3, 5, 10). Aort ve ana dallarında yer alan aterosklerotik plaklardan, genellikle invazif girişim sırasında, nadiren de spontan olarak dolaşma karışan kolesterol kristallerinin, daha küçük damarları tıkanması ile karakterizedir (7). En sık femoral arter yolu kullanılarak yapılan anjiyografilerden sonra görülür (3).

Bu yazında, koroner anjiyografi girişiminden iki hafta sonra ortaya çıkan akut böbrek yetersizliği ve deri lezyonları ile kolesterol kristal embolisi sendromu tanısı konan bir hasta sunulmuştur.

OLGU

Altmış beş yaşındaki erkek hasta, şuur bulanıklığı, ayak parmaklarında morarma ve idrar miktarında azalma şikayetleri nedeniyle hastanemize başvurdu. İki yıldır insülin ile regule

edilen diyabet ve hipertansiyon nedeniyle takip edilen hasta, 15 gün önce iskemik tipte göğüs ağrısı gelişmesi nedeniyle koroner anjiyografi yapılmış olduğu, iki damar ve yan dal hastalığı (sol ön inen arterin ilk dalının proksimalı %90, sirkumflex proksimalı %100 ve sağ koroner arterin çatallanma hızı %100 tikali) tespit edilen hastaya koroner arter by-pass operasyonu planlandığı öğrenildi. Operasyon hazırlığı sırasında yapılan tetkiklerde, BUN 53 mg/dl ve kreatinin 5.3 mg/dl olarak saptanan hasta akut böbrek yetersizliği tanısıyla haftada 3 defa olmak üzere diyaliz programına almıştı. Hastada şuur bulanıklığı ve her iki ayak distalinde morarma ve parmak uçlarında nekroz alanları gelişmişti. Bunun üzerine hasta ileri inceleme için tarafımıza sevk edildi.

Kırk paket/yıl sigara içen hastanın, fizik muayenesinde, uykuya meyil ve kooperasyon bozukluğu tespit edildi. Kan basıncı 165/95 mmHg ve nabız 84/dakika ve ritmik idi. Bilateral dorsalis pedis ve tibialis posterior nabızları alınan hastanın, her iki ayak distalinde morarma ve livedo retikularis ile sol ayak ikinci ve beşinci parmak uçları ile sağ ayak üçüncü, dördüncü ve beşinci parmak uçlarında nekroz tespit edildi (Resim 1a ve 1b). Tüm odaklarda 2/6 sistolik üfürüm saptanan hasta-

Dergiye geldiği tarih/Date received: 12.01.2005

* İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tip Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Çapa, İstanbul

** İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tip Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Çapa, İstanbul

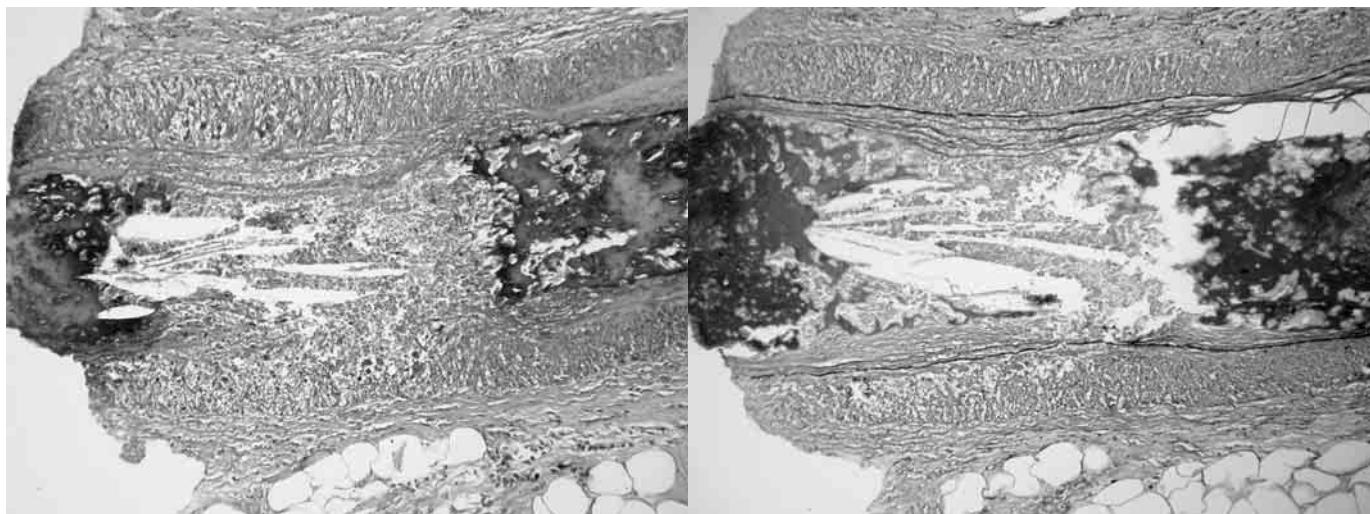

Resim 1 (a), Resim 1 (b)

Resim 1. Olgunun her iki ayak distalindeki morarma ve livedo retikularis ile sol ayak ikinci ve beşinci parmak uçları ile sağ ayak üçüncü, dördüncü ve beşinci parmak uçlarında nekroz. (a) ayak sırtı, (b) ayak tabanından görünüş.

nin, diğer sistem muayenelerinde patoloji tespit edilmedi. Laboratuvar incelemelerinde, sedimantasyon 120 mm/saat ve CRP 157 mg/l t idi. Tam kan sayımında, lökosit $13000/\text{mm}^3$, nötrofil $8900/\text{mm}^3$, eozinofil $1100/\text{mm}^3$, hemoglobin 11 gr/dl, hematokrit %34, ortalama eritrosit hacmi 88.3 fl ve trombosit $287000/\text{mm}^3$ bulundu. Biyokimyasal incelemede ise, glukoz 120 mg/dl, kreatinin 7.2 mg/dl, BUN 57 mg/dl, sodyum 136 mmol/l, potasyum 4.6 mmol/l, LDH 573 U/l, CK 446 U/l taptandı. HbA1c değeri % 6,4 olan hastanın, lipid profili ve idrar tetkiki normal olarak bulundu. Esbach yöntemi ile yapı-

lan incelemede proteinüri tespit edilmedi. Kreatinin klirensi, 9 ml/dakika olarak bulundu. Yapılan renal ultrasonografide, bilateral böbrek parankim ekosunda grade 1 artış tespit edildi. Dinamik ve statik böbrek sintigrafisinde, her iki böbrekte fonksiyon kaybı tespit edildi. Bilateral alt ekstremité arteriel Doppler ultrasonografi normal olarak bulundu. Hastanın sol birinci ayak parmağı mediyalinden alınan "punch" biyopside, arteriyoller trombus oluşumu, kolesterin kristalleri ve lökositoklazi içeren vaskülit tespit edildi (Resim 2a ve 2b). Hastanın invazif vasküler girişim sonrasında ani olarak renal

Resim 2 (a). Subkutan yağ dokusu sınırlındaki arteriyollerde, lümende trombus, kolesterin kristallerine ait yarıklar, intimal hasar ve damar duvarında lökosit infiltrasyonu (Masson Trikrom, x100 büyütme).

Resim 2 (b). Aynı alanda orsein boyası ile damar duvarı elastik laminasında multilaminasyon. (Orsein boyası, x100 büyütme).

fonksiyonlarının bozulması, kan tablosunda eozinofil artışı, alt ekstremite arteryel sisteminde klinik ve radyolojik olarak patoloji olmadan parmak uçlarında nekroz olması ve biyopside de kolesterol kristallerin varlığı nedeniyle kolesterol kristal embolisi sendromu tanısı konuldu. Retina incelemesinde patoloji tespit edilemedi. Renal replasman tedavisine devam edilen hastaya, antihipertansif, antiagregan, antilipemik ve pentoksifilin tedavisi ile toplam 20 seans hiperbarik oksijen tedavisi verildi. Lezyonları kısmen gerileyen hasta, bir merkezde haftada üç kez düzenli hemodializ tedavisine devam etmek üzere hastanemizden çıkarıldı. Poliklinik kontrollerine gelen hastanın, çıktıktan bir ay sonra öldüğü, yakınları tarafından bildirildi.

TARTIŞMA

Kolesterol kristal embolisi sendromu, özellikle aterosklerozu olan yaşlı erkek hastalarda görülen ve birçok organı etkileyebilen bir hastalıktır. Yaşıla birlikte sıklığı artmakla beraber, 50 yaşın altında nadirdir. Hipertansiyon, diyabet, aort anevrizması ve aterosklerotik hastalık risk faktörleridir (1). Sunulan hastada, risk faktörü olarak iki yıldır mevcut hipertansiyon ve diyet yanında, sigara kullanımı mevcuttu. Kolesterol kristal embolisi sendromu, koroner "by-pass" operasyonu dahil, her türlü vasküler girişimde, kardiyopulmoner resüsitasyonda, antikoagulan ve trombolitik kullanımında ve nadiren de spontan olarak olusabilir ve en sık tespit edilen neden femoral arter yolu kullanılarak yapılan anjiyografidir (3). Hastamızda femoral arter kullanılarak yapılan koroner anjiyografiden yaklaşık iki hafta sonra akut böbrek yetersizliği ve deri lezyonları gelişmiştir.

Kan akımının fazla olması nedeniyle böbrekler, kolesterol kristal embolisi sendromunda en sık etkilenen organdır (7). Tetikleyici faktör ile hastalığın ortaya çıkışının arasında genellikle 1-4 hafta arasında zaman vardır (8). Bu, özellikle kontrast nefropatisi ayırıcı tanısında önemlidir. Hastalığın tipik görünümü, böbreklerde iskemik hasar, bacaklıarda livedo retikülaris, periferik nabızların normal olmasına rağmen distal nekroz ve eozinofiliinin varlığı oluşturur. Olguda, risk faktörleri zemininde gelişen bu klinik bulgular, kolesterol kristal emboli tanısını düşündürmüştür. Genellikle alt ekstremitede deri arteriyollerinin tikanması ile perfüzyon bozulur ve olguların %50'sinde livedo retikülaris görülür. Hastalığın kesin tanısı, genellikle böbrek ve deriden alınan biyopsisin incelenmesi ile konur (5). Biyopside, arteriyolde intimal kalınlaşma, yabancı cisim dev hücreleri, trombosit kümeleri ve fibrin örtüsü tarafından çevrelenmiş bikonveks iğne şeklinde lakerler saptanır (5, 12). Hastalığın karakteristik retina bulgusu olan, turuncu renkli "Hollenhorst plakları", hastaların sadece %10-25'inde görülür (3, 6, 9, 12). Bu olguda, retina incelemesinde patolojiye rastlanmadı. Hastalığın seyrinde, hastamızda da saptanan, yüksek eritrosit sedimentasyon hızı, lökositoz, artmış CRP düzeyi, normositik normokrom anemi görülebilir. Yabancı cisim reaksiyonuna bağlı olarak kanda eozinofil saptanabilir. İdrar incelemesinde ise proteinürü en sık görülen anormallik olmasına rağmen (1, 12), hastamızda bulunmaması kreatinin kli-

rensinin çok düşük olmasına, dolayısıyla hastalığın şiddetine bağlanabilir.

Mortalitesi yüksek olan kolesterol kristal embolisi sendromunun, özgün tedavisi yoktur. Hipokomplementemi ve eozinofiliinin eşlik ettiği bazı olgularda kortikosteroid tedavisi uygulandığı ve etkili olduğu bildirilmiştir (2, 4). Bununla birlikte bu tedavinin etkin olmadığı, hatta mortaliteyi artırdığını bildiren yayınlar da vardır (1). Böbrek yetersizliği gelişen hastalarda прогноз kötüdür (5). Renin anjiyotensin sisteminin aktivasyonuna bağlı olarak, hipertansiyon gelişebilir. Tedavide hipertansiyonun kontrolü önemlidir (12). Plak stabilize edici özelliği nedeniyle, lipid düşürücü ajanların etkili olabileceğini belirten yayınlar vardır (11). Biz de olgumuza lipid değerleri normal sınırlarda olmasına karşın, antilipemik tedavi verdik. Ayrıca aterosklerotik risk faktörlerinin tedavisi gereklidir. Kolesterol kristal embolisi sendromu varlığında her türlü vasküler girişimden ve antikoagülasyondan kaçınılmalıdır (1). Yaşlı populasyonun artışına ek olarak, invazif girişimlerin sık yapılması nedeniyle, gelecekte özellikle nefrologlar başta olmak üzere, tüm hekimler bu sendrom ile sık karşılaşacaklardır.

KAYNAKLAR

1. Dupont PJ, Lightstone L, Ckutterbuck EJ, Gaskin G. Lesson of the week: Cholesterol emboli syndrome. BMJ 2000; 321: 1065-1067.
2. Hasegawa M, Kawashima S, Shikano M, Hasegawa H, Tomita M, Murakami K, Kushimoto H, Katsumata H, Toba T, Oohashi A, Hiramitsu S, Matsunaga K. The evaluation of corticosteroid therapy in conjunction with plasma exchange in the treatment of renal cholesterol embolic disease. A report of 5 cases. Am J Nephrol 2000; 20: 263-267.
3. Kaşıkçıoğlu HA, Çam N. Kolesterol Embolizasyon Sendromu: Sıklığı artan ancak tanı oranı artmayan bir sendrom. Türk Kardiyol Dern Arş 2002; 30: 647-651.
4. Mann SJ, Sos TA. Treatment of atheroembolization with corticosteroids. Am J Hypertens 2001; 14: 831-834.
5. Rhodes JM. Cholesterol crystal embolism : an important "new" diagnosis for the general physician. Lancet 1996; 347: 1641-1646.
6. Scocolari F, Bracchi M, Valzorio B, Movilli E, Costantino E, Savoldi S, Zorat S, Bonardelli S, Tardanico R, Maiorca R. Cholesterol atheromatous embolism: an increasingly recognized cause of acute renal failure. Nephrol Dial Transplant 1996; 11: 1607-1612.
7. Scocolari F, Tardanico R, Pola A, Mazzucchelli C, Maffei R, Bonardelli S, Maiorca P, Movilli E, Sandrini S. Cholesterol crystal embolic disease in renal allografts. J Nephrol 2003; 16: 139-143.
8. Scocolari F, Tardanico R, Zani R, Pola A, Viola BF, Movilli E, Maiorca R. Cholesterol crystal embolism: A recognizable cause of renal disease. Am J Kidney Dis 2000; 36: 1089-1109.
9. Smith MC, Ghose MK, Henry AR. The clinical spectrum of renal cholesterol embolization. Am J Med 1981; 71: 174-180.
10. Theriault J, Agharazzi M, Dumont M, Pichette V, Ouimet D, Leblanc M. Atheroembolic renal failure requiring dialysis: potential for renal recovery, A review of 43 cases. Nephron Clin Pract. 2003; 94: 11-18.
11. Woolfson RG, Lachmann H. Improvement in renal cholesterol emboli syndrome after simvastatin. Lancet 1998; 2: 1331-1332.
12. Zuccala A, Zucceli P. A renal disease frequently found at post-mortem, but rarely diagnosed in vivo. Nephrol Dial Transplant 1997; 12: 1762-1767.